

„Glasnik“ izhaja vsaki ponedeljek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 12 kron, za pol in četrt let razumno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Slovenijo pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računa naročnina z ozirom na visokost pošte. Naročnino je plačati naprej. Posamezne letv. se prodajajo po 6 v.

Redništvo in upravnstvo se nahajata v Ljubljani, gledališko poslojše št. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 250, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 28.

V Ptuj v nedeljo dne 14. julija 1912.

XIII. letnik.

Naš slovenski kmet in — nemški poslanci.

Mi smo vedno naglašali potrebo skupnega gospodarskega dela, ki edino nam zamore vsvariti boljše bodočnost. A slovensko-praški poslanci so vedno smatrali za glavno svojo nalogo, da širijo narodnjaško hujšarstvo in razbijajo kmetstvo edinstvo. Vedno in neposredno potegovali so se in potegujejo se še danes slovenski poslanci zgolj za gonjo Slovenstva proti Nemcem, za sovraštvo, potem katerega pač upajo, da se bodejo njih protistajerski, protikoroški in protiaustrijski cilji uresničili. Tudi, kar imenuje naše ljudstvo v najslabšem smislu besede „politiko“, kar je slovenskemu ljudstvu tekom zadnjih desetletij najbolj škodljivo, kar je bilo pravzaprav v svojem bistvu razbijanje ljudske množice za osebne namene — to torej je bila vedno prva in zadnja naloga naših slovenskih poslancev vseh strank.

Ni čuda, da je postalo slovensko ljudstvo na način vsak dan bolj revno in zanemarjeno in nesrečno.

Nemški poslanci bi morali iz tega postopanja slovenskih poslancev pravzaprav svoje posledice izvajati. Zadovoljni bi morali biti v nacionalnem oziraspogubonosno politiko slovenskih poslancev. Rogati bi se smeli tej nesrečni politiki in treba bi jim bilo le čakati, da zanjejo, kar so prvaki v svoji zaslepljenosti sejali. . . . Kajti nemški narod — to nam mora i najzadostnejši agitator slovenskega prvaštva priznati, — nemški narod je v vsakem oziru neodvisen od slovenskega. To je ravno milijonski narod, ki igra svetovno vlogo, katerega jezik prevladuje ves svet in katerega kultura je danes prva. Nemški narod je napram slovenskemu kakor graščak napram kočarju, kakor velikan napram pritlikavcu. To ni ošabnost in slepa zaupljivost v Nemce, kar nam te besede nareka, to je enostavna resnica, katero so izpoznale tudi že bistrejšje glave slovenske same. In nemški poslanci bi lahko povrnili sovraštvo enega do drugega, dra. Korošča ali Grafenauerja, lahko bi tudi vsemu škodovali, kar je slovenskega in proti vsemu nastopili, kar je slovenskemu ljudstvu v korist. Kdo bi jim smel to uameti? Ako je tako narodnjaštvo pri Slovenstvu opravičeno, potem je tudi pri Nemcih! Ako sme tukaj vsak Brenčič s svojo prazno glavo po Nemcih teptati, potem bi se pač ne moglo nemškemu poslancem odreči pravice, da glasujejo in delujejo vedno zoper slovenske zahteve.

In vendar tega nemški poslanci ne storijo. Res je sicer, da pobijajo narodnjaške zahteve pravkar, katerim je več za eno „sokolsko“ ali „takarsko“ veselico, kakor za stotino kmetov, ki umirajo od lakote. Ali v gospodarskih stvarih ne nasprotujejo nemški poslanci nikdar potrebam slovenskega ljudstva. Prehajali bi nas peljali, ako bi hoteli naštetiti dokaze za to svojo trditve. S publicimi frazami in z brezvestnim zavijanjem, kakor smo ga navajeni od slovenskega časopisja, se seveda vsako stvar prikriva. Ali pametnim ljudem ni treba resnice posebej

dokazovati. Glejte le dejstva! Kako velikansko gospodarsko delo je izvršil nemški naš Orng kot načelnik okrajnega zastopa ptujskega; in ptujski okraj je v pretežni večini slovenski! Koliko so delali in se mučili nemški koroški poslanci Kirschner, Kirchmayer, Nagele in drugi, da so gospodarsko koristili slovenskim Korošcem! Koliko sta delala že za slovenske kmete in obrtnike nemška poslanca Marckhl in Wastian, čeprav sta izvoljena kot zastopnika mest in trgov! Ravno zdaj, ko je pričela zopet toča po naših krajih divjati in obupanje širiti, bila sta nemška poslanca Marckhl in Wastian prva, ki sta z vso odločnostjo od države podporo za prizadeto škodo zahtevala. V zahvalo pa jih psujejo slovenski listi, v zahvalo se hujska ljudstvo proti njim. . . .

Kje tiči vzrok?

Zakaj ne storijo in ne dosežejo slovenski poslanci ničesar, kar bi bilo vsemu slovenskemu ljudstvu v korist? Zakaj se potegujejo nemški poslanci za gospodarsko dobro slovenskega ljudstva?

Odgovor ni težak! Slovenskim poslancem se gre edino za „politiko“, za panslaviistične ideje o združenju Jugoslovanov, za boj zoper nemštvo! Nemškim poslancem pa bije srce za koroško in štajersko domovino, — oni hočejo gospodarski procvit teh dežel, oni hočejo, da si vsvarimo s skupnim delom boljše bodočnost!

Zato so danes nemški poslanci tisti, ki slovenskemu ljudstvu največ koristijo!

Trgovci in obrtniki planinskih dežel

društvo za pomoč in blagostanje „Styria“ v Gradcu

ustanovili in plača to društvo zaostali moškega člana ali pa, ako je isti postal invaliden, do K 6.000,—, zaostali ženskega člana pa do K 3.000,—.

Pogoje za članstvo izpolni lahko vsakdo lahko in ugodno.

Razposiljatev tiskovin na zahtevo brezplačno. Naznanila sprejemajo se od vsakogar in brez ozira na poklic ter stanovništvo in sicer v pisarni društva.

Gradec, Murplatz št. 9, 1. nadstropje
ter od deželne zveze štajerskih trgovskih gremij in zadrug v Gradcu in od društva „Bund der Kaufleute in Gradcu.“

Politični pregled.

Vojaški nabori. Poroča se, da se bodejo letošnji, vsled političnih dogodkov tako hudo zakasnjeni vojaški nabori ravno tako na Avstrijskem, kakor na Ogrskem z 12. avgustom t. l. pričeli.

Vojaška smrt. V ogrskem mestu Örkény je preizkušala artiljerija nove kanone. Pri tem se je iz še neznanih vzrokov zgodila razstrelba, pri kateri je bilo štiri vojakov takoj ubitih. Dva vojaka sta bila težko ranjena in sta tudi umrla, tako da je šest smrtnih žrtev. Vsa javnost zahteva opravičeno najstrožjo preiskavo, da se eventualne krivice te grozne nesreče najde. Kajti ljudstvo ne pošilja

svoje sinove k vojakom, da bi tam — umirali. O celi stvari se bode gotovo tudi v državni zbornici govorilo.

Ribnikarjeva afeta. Pred ljubljanskim deželnim sodiščem se je te dni doigrala sodnijska razprava, katere vzroki so iskati v znanih ljubljanskih „septembarskih dogodkih“ leta 1908. Kakor znano, so takrat od srbofilskih hujskačev v politično divjost zapeljani ljudje po Ljubljani kar besneli. Razbijali so, uničevali tujo last, potolkli vse, kar jim je prišlo pod roke, zažigali cesarske zastave in hoteli z eno besedo vdamačiti srbske razmere. Ker je bila policija brezvestnega župana Hribarja za nič, je moralo končno vojaštvo nastopiti in je tudi rabilo orožje. Dve osebi sta bili ustreljeni. . . . Zdaj, ko je od teh zločinskih dogodkov že preteklo več let, naznanili so klerikalci nakrat sodniji, da je glavni vodja teh dogodkov ljubljanski tržni nadzornik in deželni poslanec Ribnikar. Dvignila se je obtožba. Vkljub temu, da je bil ta Ribnikar, ki je svojo mladost ob nemški skledi preživel, ki pa zdaj svoje nekdanje dobrotnike sovraži iz dna svoje duše, oproščen, spravila je razprava vendar mnogo zanimivega na dan. Govorili bomo o tem še obširneje, kajti zanimivo je, kako se je takrat „delalo“, kako prvaki prisegajo, kakšne slovenske policajce imajo in na kako nizkotnem stališču stoji danes vsa slovenska politika. Po našem mnenju bi spadal bivši župan ljubljanski Ivan Hribar na obtožno klop, kajti on je bil vrhovni povzročitelj in zaščitnik ljubljanskega „furorja.“

Razpustila je vlada občinski zastop gališke prestolice Lvova. Na Avstrijskem postajajo razmere res vedno zanimivejše in ni čuda, da si mnogo ljudi čase absolutizma nazaj želi.

Izvoljen je bil v češkem okraju Leitmeritz kandidat nemških naprednih kmetov Franc Krepek za državnega poslanca.

Nemški in ruski cesar sta se v Baltisch-portu sešla. Sestanku prištevajo večji politični pomen.

Na Srbskem je umrl ministerski predsednik Milovanović.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Steckenpferd-lilijino-mlečno milo od trdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod. 229

Dopisi.

Vurberg. Prosim, gospod urednik, ali ste že kaj slišali od našega lepega Jake? Če še ne, bom Vam pa jaz povedal. Tako je pred kratkim, mislim na Telovo, rekel na nekem zborovanju fantom: Poglejte, fantje, moj obraz, kak je lepo bel in rdeč in to vse od tega, ker jaz vsakega liberalca in nemškutarja obutega in oblečenega pozobljem. In to meni tako hasne, da sem sedaj lep, bel in rdeč kakor vrana pod kolenom. Ko se je sedaj pred kratkim čitalo v enem časniku, da na Feldhofu v norišnici prostora primanjkuje, sedaj naši klerikalni petelinčki norijo tje v en dan ter pišejo in mažejo v „Slovenskega klobasarja“ o liberalcih in nemškutarjih